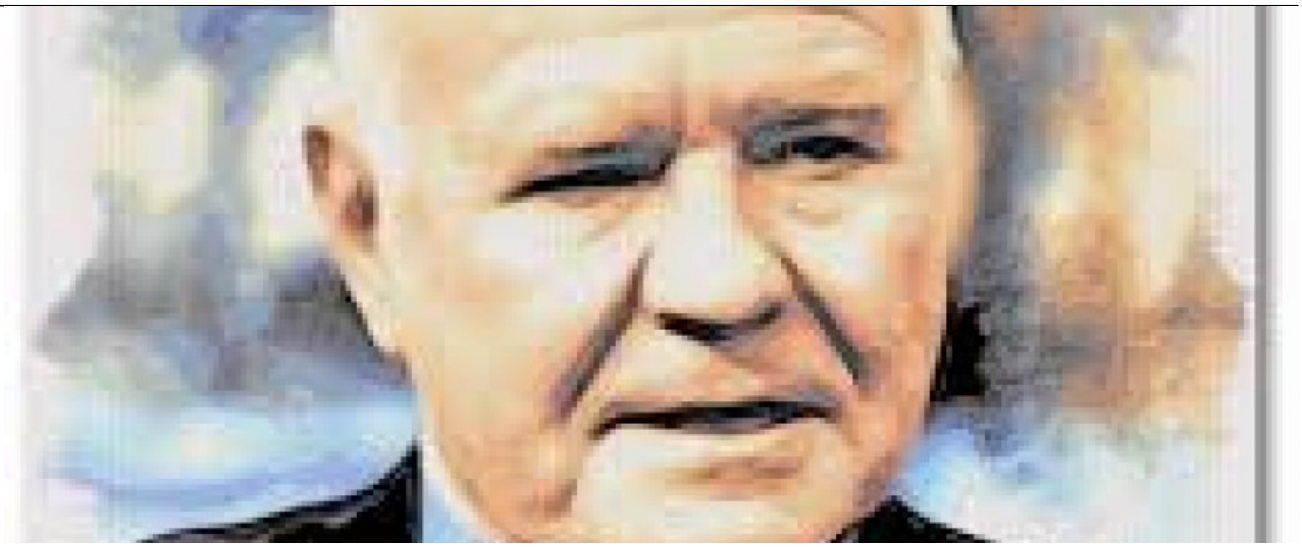

Marc Faber Ph.D-je = a világnak vége

2013 december 14. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Marc Faber egy 67 éves közgazdász, aki 1970-ben szerzett Ph.D. fokozatot. A Ph.D. azt jelzi, hogy az illet? nem egyszer?en diplomát szerzett a szakmájában, Faber esetében a közgazdaság -tanban, hanem tudományos fokozatot is.

Az, akinek Ph.D. fokozata van – elvileg – sikeresen be tudta bizonyítani egy szintén tudósokból álló bíráló bizottság el?tt, hogy munkásságával hozzá tudott tenni az emberiség tudásához.

Azonban ha a Ph.D. fokozat megalkotásával értékelni tudja a tudományos közösség azt, aki hozzátett az emberiség tudásához, vajon nem kéne valamilyen hivatalos módon megjelölni azt a negatív tevékenységet is, amikor valaki a tudatlanságot terjeszti, és tevékenységével aktív szerepet vállal abban, hogy az emberiség tudása visszafejl?djön a fejlettebb "hitelpénz" szintr?l az "árupénz" logika felé, azaz butítja az embereket?

Ha ugyanis a Ph.D. fokozat megszerzése tiszteletet parancsol, akkor könnyen el?fordulhat, hogy egy Ph.D. fokozattal rendelkez?, a társadalom által tudósként tisztelt ember nézeteit kétkedés nélkül készpénznek veszik a jóhiszem? néptömegek még akkor is, ha egy ordenáré butaság, egy szimpla számviteli dilettantizmus. Marc Faber például egy ordenáré butaság hiperaktív terjeszt?je, aki implicite amellett érvel, hogy a modern „hitelpénz" követelés lába létezhet a „hitelpénz" adósság lába nélkül is, noha ez lehetetlen.

Ennek ellenére nem kizárt, hogy pénzpiaci pánikot tud kelteni, amikor azt üzeni a CNBC-n kereszt?l, hogy most veszélyesebb a világgazdasági helyzet, mint 2008-ban, mert úgy a fejlett országokban, mint Kínában magasabb az adósságok (= másfel?l pénzmegtakarítások) aránya a GDP-hez (= másfel?l éves fogyasztáshoz) képest, mint 2007-ben. Valójában ez csupán azt jelenti, hogy globális szinten is inkább növekedett a megtakarítási kedv, mint a fogyasztási hajlandóság. Véssük a fejünkbe, hogy globális szinten:

"adósság/GDP" = "pénzmegtakarítások/éves fogyasztás"!

Az ekvivalenciából látható, hogy jobb lenne a világgazdaságnak, ha a pénzmegtakarításokat felhalmozók (pl. kínai, német, szaudi, amerikai, stb.multimilliomosok) elkezdenének többet fogyasztani, de ez gyakorlatilag nem elvárható sem a kínaiaktól, sem a protestáns puritán kulturális er?térben él?kt?l, ahol a pénzvagyon az isteni kegyelem jelének számít (pl. a németeknél, amerikaiaknál)…

Ráadásul sem a Marc Faberhez hasonló „piaci guruk" pesszimista nyilatkozatai, sem a Ph.D. fokozatú jegybankárok, pl. a Bundesbank elnökeként dolgozó Jens Wierdman évtizedekig elnyúló adósságválságot jósoló próféciái nem bátorítanak beruházásra és fogyasztásnövelésre.

A Ph.D. fokozattal a saját neurotikus inflációs félelmüknek tudományos köntöst biztosító közgazdasági elit csoportgondolkodása a leges legrosszabbkor indított háborút az államadósságok ellen, és kezdeményezte a szavatoló t?ke el?írások olyan szigorítását, amelyek a bankokat mérlegleépítésekre, azaz f?leg követelésbehajtásra kényszerítik hitelaktivitás helyett, noha az infláció nem feltétlen ellenség, ráadásul nem is aktuális probléma.

Mivel a maastrichti dogmákba merevített, inflációs neurózisra épített mutató kultúra végzetesen lokális, kvázi üzemgazdasági, és nem közgazdasági szemléletet tükröz, ezért a neoklasszikus vallási felekezet tagjai nem veszik észre, hogy a saját maguk által fejlesztett, bálványként tisztelt adósság/GDP mutatók csökkentése érdekében pontosan mindent fordítva kéne csinálniuk:

- **bankokat fel kéne t?késítenie a kormányzatoknak, hogy a bankok átütemezhessék vagy leírhassák a rossz hiteleiket, és újra fokozzák hitelaktivitásukat,**
- **és a költségvetési egyensúly er?ltetése helyett pedig addig kéne próbálkozni különböz? fiskális élénkít? programokkal,**
- **amíg tényleg nem újra egy meglóduló bér-ár spirál infláció fog több gondot okozni, mint a jelenlegi globális rettegés a privát- és államcs?dökt?l.**
- **Ha ezt végre elérték, akkor lehet majd visszatérni újra az ortodox dogmákhoz az esetleg meglódult bér-árspirál megtörése érdekében, de nem most.**

(Ha az olvasó további indoklást igényel az e bejegyzésben található állításokkal kapcsolatban és színes szavakat lát a szövegben, kattintson rájuk.)

A napi.hu így számol be Marc Faber CNBC-nek tett nyilatkozatáról:

„Sokkal nagyobb pénzügyi válság söpörhet végig a világon, mint amilyen a 2008-2009-es összeomlás volt, mivel jóval nagyobb hitelállomány halmozódott fel különösen Ázsia er?sebb gazdaságaiban - állítja a sötét el?rejelzéseir?l ismert Marc Faber befektet?…"

„El?bbi megjegyzésével a Nemzetközi Elszámolóház vezet? közgazdásza, William White megállapítására utalt, amely szerint a világ fejlett gazdaságaiban kihelyezett GDP-arányos hitel 30 százalékkal haladja meg a 2007-es szintet. Faber külön felhívta a figyelmet Kínára, ahol a hiteltömeg és a GDP hányadosa másfélszeresére n?tt az elmúlt négy és fél évben."

Tudom, hogy sok, számvitelileg és pénzügyileg laikus olvasó számára meghökkent? állítás, hogy a hitelpénzt az adósság teremti, tehát senkinek a világon egyetlen peták pénze sem lehetne, ha nem lenne a pénzügyi rendszerben jelen ugyanekkora mennyiség? államadósság és/vagy privát adósság, de ez nem az én tévedésem, hanem a tudományos ismeretterjesztés óriási kommunikációs kudarca.

Talán ez a világ legnagyobb problémaforrása:

noha azt még a laikusok közül is rengetegen tudják, hogy

(1) a számviteli mérleg két oldalból áll, un. „forrás" és „eszköz" oldalból, (vagy másképpen: „tartozik" és „követel" oldalból),

(2) és az egész "tartozik-követel" nyilvántartási rendszernek az a lényege, hogy a két oldal f?összegének egyeznie kell (!),

ennek ellenére a forrás oldali „adósság" fogalma általános rettegést kelt a világon mindenhol,

noha minél nagyobb a globális pénzügyi rendszerben a „adósság" (forrás oldali f?összeg) annál

nagyobbnak kell lennie a pénzmegtakarításoknak is (mint eszközök oldali f?összeg) tehát minden fillér vagy cent, stb. pénzmegtakarításhoz szükségszer?en hozzátartozik egy állami vagy privát adósság!

Azok a gazdaságpolitikusok, akik úgy általában az adósság ellen küzdenek, (noha nem az túlzott pénzmennyiség következtében fellép? hiperinfláció most a legnagyobb problémánk, s?t, szinte deflációs helyzet alakult ki az összezuhanó kereslet miatt),

azok akkor akarnak pénzmennyiséget csökkenteni, amikor az adósoknak a legnagyobb szükségük van pénzre (fogyasztás növekedésre) ahhoz, hogy ne kobozzák el t?lük a vagyontárgyaikat.

Merkel, Obama, Orbán, Bajnai, Bokros, Gyurcsány, Vona stb. noha jót akarnak, de pusztító erej? számviteli dilettantizmusuk miatt valójában a pénzképz?dés nélküli cserekereskedelem ?skorszaki viszonyai közé akarják visszafejleszteni a világgazdaságot, amikor az államadósság elleni küzdelmet „szentesítik”.

Nekik, tanácsadóiknak és mindenkinek, aki az elmúlt 5 évben

- **a költségvetési egyensúly helyreállítása érdekében és/vagy**
- **a pénzteremt? bankok ellen indított harcot,**

elnézést kéne kérniük az emberekt?l, és önként távozniuk kellene a közéletb?l egy jó id?re ahhoz, hogy ebb?l a Ph.D. fokozatú „közgazdászok” tudatsz?kült valóságértelmezése által nap mint nap újrateremtett válságérzetb?l ki tudjon kecmeregni a Nyugat. Mi erre az esély?

Az állandó változással jellemezhet? világban kevés örökérvény? igazság van, de ezek egyike az, hogy a hitelpénzt az állam adóssága teremti és a bankrendszer hitelaktivitása képes megsokszorozni.

Ehhez még egy dolgot kell hozzátenni: a pénzt a törlesztés aktusa képes megsz?ntetni. Ez a folyamat azonban az adósságleépítés (debt deflation, Irving Fisher; 1933) pusztító folyamatába csaphat át.

Ellenséget kéne váltani: eljött az a pillanat, amikor a "debt deflation", tehát a pénzmegsz?nés (adósság leépülés) ellen kéne harcba indulni, és nem az inflációtól rettegni, mert a túlzott rettegés az inflációtól oda vezetett, hogy az éppen adósok nem jutnak pénzhez, így nem tudnak törleszteni. Nem az adósság mérete a baj, hanem a fizetésképtelen államok és privát szerepl?k adósságállományának növekedése és a vagyonelkobzások, noha a hitelez?k szinte semmit nem tudnak kezdeni az elkobzott eszközökkel, mert nincs rá kereslet...

Tragikomikus, de a Ph.D., mint tudományos fokozat tekintélye miatt napjainkban pontosan az adósságleépítés pusztító mechanizmusa teszi tönkre generációnk életét az ilyen Marc Faberhez hasonló, közfigyelemnek örvend?, Ph. D. tudományos fokozatú közgazdászok igeterjesztési tevékenysége következtében…

Marc Faber elképeszt? egyoldalú világszemléletét igazságtalanság lenne nem szociális kontextusba helyezni! Ugyanezt a primitívséget terjeszti többek között Wolfgang Schäuble**, Németország pénzügyminisztere is. Ez a** konformitás**, azaz a csoportgondolkodás szomorú hozadéka.**

Az is a tudományos ismeretterjesztés kudarca, hogy nemhogy a pénz számviteli mibenlétével, de a GDP fogalmával sincs tisztában a laikus publikum:

a véleményvezérek soha nem a globális, hanem csupán a lokális GDP szempontjából elemzik a gazdasági adatokat, ebb?l kifolyólag minden ország minden közgazdászának és laikus hírolvasójának a pénz valami olyasmi, mint az arany, amit valahogy a „külvilágból” export útján kell megszerezni. Azonban ha mindenki csak exportálni akar egyszerre, akkor senki nem igazán örül az importnak. Mindenki exportáló, vagy legalábbis önellátó akar inkább lenni, így zsugorodásnak indul a világgazdaság. Lássuk, mi a GDP és a fogyasztás kapcsolata!

A GDP az adott évi költekezések összege = adott évi forgalom, vagy másképp:

(1) Globális GDP = lakossági fogyasztás + kormányzati költekezés + beruházás

vagy

(2) Lokális GDP = fogyasztás + kormányzati költekezés + beruházás + export – import

Az els? képlet (1) a **globálisan zárt gazdaság egészére** vonatkozik, ahol nincs külkereskedelem a földönkívüliekkel, tehát nincs értelme az export és az import kategóriáknak.

A második képlet (2) az **országok gazdaságaira** alkalmazandó (nyílt gazdaságokra).

Vegyük észre, hogy

- egy természeti katasztrófa,
- egy ipari baleset,
- egy terrortámadás,
- vagy egy háború is

növeli a GDP-t, mivel az újjáépítés kiadásai, vagy a hadipari megrendelések egyben kormányzati, vagy lakossági fogyasztásnak is min?sülnek, ami az adott id?szakban el?állított termékek és szolgáltatások volumenét növeli.

"Kedves Marc Faber Ph.D.!" - mondhatnánk neki:

Mivel az US dollár globális tartalékdeviza, ezért 2008 el?tt Kína annak köszönhette felemelkedését, hogy az USA fogyasztott. Kína export orientált növekedési stratégiája következtében az amerikai feldolgozóipar kiszervezésre került Kínába, és az USA-ban inkább a szolgáltató szektor fejl?dött. A szolgáltatás nyújtás is értékes munka, nemcsak a gyárakban végzett tevékenység! Vagy a Ph.D. fokozatúak, akik elvileg a tudomány ügyét szolgálják, nem így gondolják? Akkor hogy néznek tükörbe? Naplopónak érzik magukat?

Amikor a közgazdászok 2008-ban egyik pillanatról a másikra megijedtek a globális kereskedelmi és fizetési mérleg egyensúlytalanság amúgy már 2. évtizede tartó békés és természetes növekedését?l, mivel szem el?l tévesztették, hogy a nyugati adósság teremti a kínai devizatartalékokat, akkor

a banki hitelaktivitást lefojtó intézkedések és az eszeveszett harc következtében, amit az államadósság adatok leszorítása céljából indítottak a leges legrosszabkor ? csökkeni kezdett a nyugatiak fogyasztása, ? ezzel együtt Kína növekedési ütemét is veszély fenyegette, ? amit a kínaiak a bels? fogyasztás növelésével hárítottak el – sikeresen. Ennek következtében megugrott a kínai bels? adósság. Egyes vélemények szerint 5%-os amerikai fogyasztás visszaesést a kínaiak 40%-os fogyasztásnövekedése tud csak kompenzálni.

Noha a pénz mibenlétére vonatkozó, a fentiekben kiemelt állításainkra kattintva az olvasó külön levezetéseket talál, ebben a posztban is átfutunk a lényegen egy-egy példabeszéddel abból a célból, hogy ez a bejegyzés a bels? állításaira támaszkodva is érthet? legyen:

Államadósság, mint pénzt?ke-teremtés:

A pénzrendszer kiépülésének folyamatát úgy kell elképzelnünk, hogy els? lépésben a kormányzat valami értelmes munka megrendelésével (pl. élelmiszertermelés) költekezni kezd, és kiadásait a saját jegybankja finanszírozza: ekkor a kormányzat a jegybank adósa lesz.

Az állam által teremtett pénz, mint az államnak végzett munka ellenértéke, bevételként jelenik meg a fizetett államszolga (pl. mez?gazdasági beszállító) bankszámláján, ami egyfel?l a mez?gazdász, mint betétes bankkal szembeni követelése, másfel?l a bank tartozása (passzívája) a betétese felé.

Privát adósság, mint pénzt?ke-teremtés:

A bank jogosult a mez?gazdász pénzmegtakarítását kölcsönadni egy adósnak. Az adós valószín?leg nem wc-t tapétázni akar a kölcsönkapott jegybankókkal, hanem el akarja azokat költeni valamire, pl. ingatlanra. Ez esetben egy ingatlanvállalkozónak keletkezik pénzmegtakarítása, aminek az volt az ára a rendszer egészének szintjén, hogy ugyanennyi egységgel egy adós eladósodott.
Kétfrontos pénzteremtés
Az államadósság által teremtett pénz mennyiségét tehát a bankrendszer hitelaktivitása képes multiplikálni, azaz

megsokszorozni. A rendszer egészében csak azért lehet bárkinek pénze, mert az államnak vagy más embereknek ugyanekkora mérték? adóssága van.

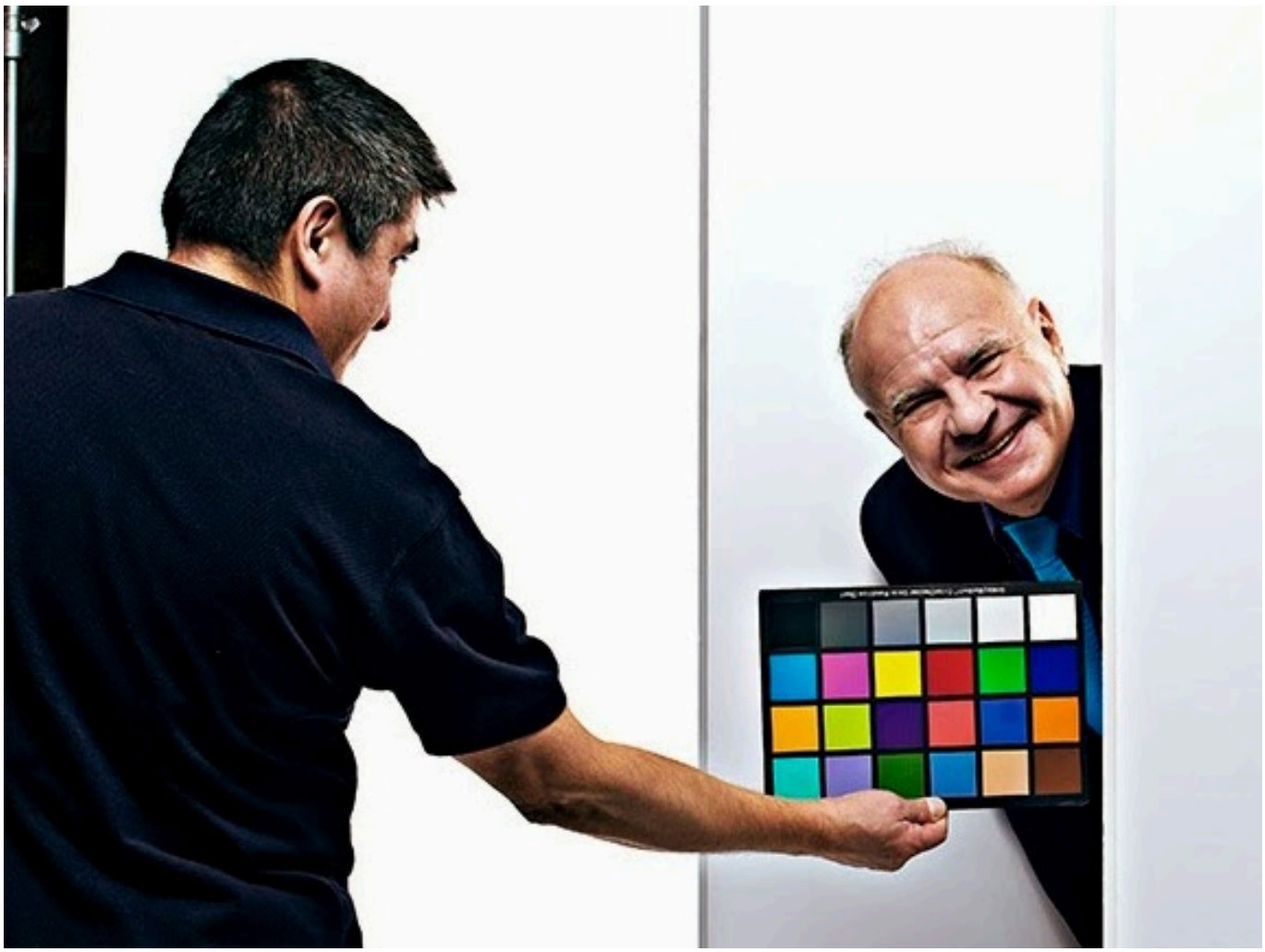
A pénzmennyiség = adósságmennyiség.
Pénzmegsz?nés
A pénzt (így az antipénzt, tehát az adósságot is) a törlesztés aktusa képes megszüntetni.

Ha a mez?gazdász vesz valamit az államtól (pl. egy hektárnyi földet), akkor a betéti számlapénzér?l elutalják a pénzét az államnak (az állam pedig törleszti adósságát a saját jegybankja felé). Ekkor tehát egy hektár földnyi pénz megsz?nik létezni, mert sem a banknak nem kell tartozásként nyilvántartania a betétese felé, sem a betétesnek nem kell követelésként nyilvántartania a bankja felé, hiszen elköltötte. És, mint láttuk (?) sem az államnak nem kell adósságként nyilvántartania ezt a pénzmennyiséget a jegybank felé, sem a jegybanknak követelésként a kormányzat felé.

A közgazdasági Ph.D. félelmetes ereje:

Túl azon, hogy az euro atlanti térségben él? generációnk életét teljesen feleslegesen keserítik meg a Ph.D. fokozatú véleményvezérek azzal, hogy mindenütt egyszerre indítanak háborút az államadósságok és a bankokkal szemben, (noha a bankok a privátadósságok teremtésével pénzt tudnának teremteni azoknak a jóembereknek, akik a friss adósnak valamit értékesíthetnének), igazán szívbemarkoló az, ami a Fülöp szigetek esetében történt. A becslések szerint kb. tízezer halálos áldozatot követel? szupervihar kapcsán egy kisfiú megkérdezte a BBC honlapján, hogy miért nem építettek viharálló építményeket a helyiek, ha amúgy is évente kb. 10-20 hurrikán söpör végig azon a térségen?

A szomorú válasz az, hogy mivel a Ph.D. fokozatú közgazdászok neurotikus félelme uralja a kommunikációs teret az inflációtól, ezért a jegybankok el vannak tiltva a kormányzati kiadások közvetlen finanszírozásától, ezért az állam nem teremthet pénzt?két az építési vállalkozóknak, ugyanakkor halászatból és turizmusból (a külvilágból) a szükséges pénzt?kéhez egyszer?en nem tudnak ezek a jóemberek hozzájutni.

De ez csak az egyik ?rjít? következménye a Ph.D. fokozatú véleményvezérek neurotikus inflációs félelmének: a másik az, hogy a bolygónkat is emiatt pusztítjuk el: most pl. Ecuador 3 millió érintetlen amazonasi es?erd?t készül kipusztítani azért, hogy az alatta található olajból csökkentse Kína felé felhalmozott államadósságát.

Lehet, hogy a közgazdász szakmában osztogatott Ph.D-k és Nobel díjak **jelentik a legnagyobb veszélyt a bolygónkra?**

http://penztaoizmus.postr.hu

www.flagmagazin.hu - Flag - Egy Jobb magazin az Értékek mellett!

Ajánló